

Sygn. akt V CSK 670/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa R. G.

przeciwko Skarbowi Państwa - Zakładowi Karnemu w Wołowie

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z dnia 16 kwietnia 2014 r., sygn. akt I ACa 241/14,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu adwokat K. P. kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) zł powiększoną o stawkę podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi w postępowaniu kasacyjnym

3. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Powód złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 16 kwietnia 2014 r. (k. 252 akt), w którym oddalono apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 19 listopada 2013 r. W wyroku tym oddalono powództwo powoda o zadośćuczynienie pieniężne w wysokości 120.000 zł, skierowane przeciwko Skarbowi Państwa – Zakładowi Karnemu (k. 202 akt).

W skardze kasacyjnej podniesiono zarzuty naruszenia przepisów prawa procesowego i materialnego (pkt III skargi). Skarżący wnosił o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy temu ostatniemu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Motywuując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący wywodził, że powstała nieważność postępowania przed Sądem pierwszej instancji, której Sąd Apelacyjny – rozpoznając apelację powoda – nie wziął pod uwagę z urzędu. Nieważność ta polegała na pozbawieniu powoda możliwości obrony jego praw w wyniku istotnych błędów procesowych. Ponadto złożona skarga jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Po przeanalizowaniu treści uzasadnienia wyroków obu Sądów *meriti*, treści skargi kasacyjnej powoda i zawartej w niej prawnej motywacji wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz odpowiedzi strony pozwanej na tę skargę, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie – wbrew twierdzeniu skarżącego – nie występuje przesłanka przyjęcia skargi do rozpoznania, przewidziana w art. 398⁹ § 1 pkt 3¹ k.p.c. Nie ma bowiem uzasadnionych podstaw do twierdzenia, że doszło do pozbawienia powoda jako poszkodowanego możliwości obrony jego praw na skutek obrazy wskazanych w skardze przepisów prawa procesowego, co miałoby czynić wniesioną skargę również oczywiście uzasadnioną (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.). Powód dochodził od Skarbu Państwa – Zakładu Karnego zadośćuczynienie w wysokości 120.000 zł w związku – jak wywodził – niegodnego i niehumanitarnego sposobu odbywania kary pozbawienia wolności w tym Zakładzie.

Ze szczegółowych ustaleń faktycznych Sądów *meriti* wynika, że powód miał możliwość prowadzenia obecnego postępowania rozpoznawczego o zadośćuczynienie i mógł w nim czynnie uczestniczyć bez zasadniczych przeszkód. Sąd Apelacyjny stwierdził wprawdzie, że przez dwa dni powód przebywał w celi niespełniającej minimalnej normy metrażowej, ale była to sytuacja incydentalna, zrekompensowana umożliwieniem powodowi aktywności w sferze edukacyjnej, sportowej i czysto rekreacyjnej (s. 5-7 uzasadnienia zaskarżonego wyroku). Przekonywająca zatem pozostaje – w świetle dokonanych ustaleń faktycznych – ostateczna konkluzja Sądu Apelacyjnego, że w rozpoznawanej sprawie nie zaistniały jednak podstawowe przesłanki przyznania powodowi zadośćuczynienia pieniężnego za naruszenie jego dóbr osobistych (art. 448 k.c.).

W tej sytuacji Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do postanowień art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. i §§ 6, 12, 20 rozporządzenia MS z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz. U. nr 163, poz. 1348 ze zm.).

Zgodnie z art. 102 k.p.c. nie obciążono powoda kosztami postępowania kasacyjnego (por. s. 285-292 akt sprawy).